

31984L0641

L 339/21

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

27.12.1984

NÕUKOGU DIREKTIIV,

10. detsember 1984,

millega muudetakse eriti turistiabi osas esimest direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta

(84/641/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 57 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

24. juuli 1973. aasta esimene nõukogu direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, ⁽⁴⁾ edaspidi "esimene direktiiv", viimati muudetud direktiiviga 76/580/EMÜ, ⁽⁵⁾ kõrvaldas teatavad lahknevused liikmesriikide õigusnormide vahel, selleks et hõlbustada nimetatud tegevuse alustamist ja jätkamist;

selles tegevusvaldkonnas on saavutatud märkimisväärset edu mitterahaliste hüvitiste andmise alal; neid hüvitisi reguleerivad sätted, mis liikmesriigiti erinevad; need erinevused takistavad asutamisõiguse kasutamist;

asutamisõiguse takistuse kõrvaldamiseks tuleks täpsustada, et tegevust ei arvata esimese direktiivi kohaldamisalast välja lihtsalt põhjusel, et see seisneb ainult mitterahalises hüvitisel või hüvitisel, mille puhul seda andev isik kasutab ainult oma personali ja sisseseadet; seetõttu tuleks sellise abi osutamist, mis seisneb ootamatu juhtumi korral abi lubamises, reguleerida nimetatud direktiiviga, võttes arvesse sellise abi erilist laadi;

abitoimingute arvamine nende järelevalveks esimese direktiivi reguleerimisalasse, kus neid toiminguid ei määratleta, ei tohi mõjutada nende suhtes kohaldatavaid maksueeskirju;

ainult teatava abi andmine maanteesõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, mis tavaliselt juhtub kindlustuskatet andva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil, ei ole põhjus, miks isikute või ettevõtjate suhtes, kes ei ole kindlustusseltsid, peaks kohaldama esimese direktiiviga ettenähtud korda;

tingimusele, et õnnetus või rike peab toimuma kindlustuskatet andva kindlustusseltsi liikmesriigis, tuleks ette näha teatav leevenus, mille puhul võetakse arvesse kas vastastikuste kokkulepete olemasolu või teatavaid konkreetseid olukordi, mis on seotud geograafilise asukoha või asjaomaste organisatsioonide struktuuriga, või nimetatud toimingute väga piiratud majanduslikku tähtsust;

esimese direktiivi reguleerimisalast tuleks välja jätta liikmesriigi organisatsioon, kelle põhitegevus on teenuste osutamine ametivõimude huvides;

abilepinguid pakkuval kindlustusseltsil peavad olema vajalikud vahendid pakutavate mitterahaliste hüvitiste andmiseks sobiva tähtaja jooksul; tuleks ette näha erisätted solventsusmarginaali ja minimaalse garantiifondi arvutamiseks, mis sellisel kindlustusseltsil olema peavad;

on vaja teatavaid üleminekusätteid, et võimaldada ainult abi andvatel kindlustusseltsidel kohaneda esimese direktiivi kohaldamisega;

pidades silmas erilisi struktuurilisi ja geograafilisi raskusi, tuleb liikmesriigi autoklubile jätta üleminekuaeg, et jõuda oma tegevust nimetatud direktiiviga kohandada seoses sõiduki kojutoimetamisega, vajaduse korral koos juhi ja reisijatega;

⁽¹⁾ EÜT C 51, 10.3.1981, lk 5; EÜT C 30, 4.2.1983, lk 6.

⁽²⁾ EÜT C 149, 14.6.1982, lk 129.

⁽³⁾ EÜT C 343, 31.12.1981, lk 9.

⁽⁴⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3.

⁽⁵⁾ EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13.

on vaja ajakohastada esimese direktiivi sätteid kindlustusseltside võimalike õiguslike vormide kohta; nimetatud direktiivi teatavaid sätteid, mis käsitlevad ühenduses tegutsevate ja väljaspool ühendust asuvate peakontoriga kindlustusseltsidele kuuluvate esinduste või filiaalide suhtes kohaldatavaid eeskirju, tuleks muuta, et viia need vastavusse direktiivi 79/267/EMÜ⁽¹⁾ sätetega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Esimese direktiivi artikkel 1 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 1

1. Käesolev direktiiv käsitleb liikmesriigi territooriumil asutatud või asutada soovivate kindlustusseltside sõltumatu otsekindlustustegevuse alustamist ja jätkamist, kaasa arvatud lõikes 2 nimetatud abi osutamine.

2. Abistamine on abi, mida antakse isikutele, kellel tekivad raskused reisimise, kodust eemalviibimise või alalisest elukohast eemalviibimise ajal. See seisneb kohustuses teha abi abilepingu kasutajale kindlustuspreemia ettemakse eest viivitamata kättesaadavaks, kui see isik on lepingus sätestatud juhtudel ja tingimustel ootamatu juhtumi tõttu raskustesse sattunud.

Abi võib seisneda rahalise või mitterahalise hüvitise andmises. Mitterahalise hüvitise andmine võib samuti toimuda seda andva isiku personali või varustuse abil.

Abistamine ei hõlma teenindustöid, tehnilist hooldust, müügi-järgseid teenuseid või abile viitamist või selle vahendamist.

3. Käesolevas artiklis nimetatud toimingud on liikide kaupa esitatud lisas.”

Artikkel 2

Esimese direktiivi artiklile 2 lisatakse järgmine punkt:

⁽¹⁾ EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1.

“3. Abistamine, kus vastutus on piiratud järgmiste toimingutega, mida osutatakse maanteesõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, mis tavaliselt juhtub kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil:

— kohapealne rikketeenistus, milleks kindlustust pakkuv kindlustusselts enamikus olukordades kasutab oma personali ja sisseseadet,

— sõiduki toimetamine lähimasse või sobivaimasse paika, kus saab teha remonti, ning juhi ja reisijate saatmine, tavaliselt sama abivahendiga, lähimasse paika, kust nad saavad oma reisi jätkata muul viisil,

— sõiduki toimetamine, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti samas liikmesriigis, kui kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriik seda ette näeb,

kui selliste toimingutega ei tegele kindlustusselts, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv.

Kahes esimeses taandes nimetatud juhtudel tingimus, et õnnetus või rike peab olema juhtunud kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil:

a) ei kuulu kohaldamisele juhul, kui kindlustusselts on organ, mille liige hüvitise saaja on, ja rikketeenistus või sõiduki toimetamist teostab üksnes liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta kõnealuse riigi samasugune organ vastastikusel kokkuleppel;

b) ei välista seda, et abi võib anda Iirimaa ja Ühendkuningriigis tegutsev ühine organ.

Kolmandas taandes nimetatud tingimustel, kui õnnetus või rike on juhtunud Iirimaa territooriumil või Ühendkuningriigi puhul Põhja-Iirimaa territooriumil, võib sõiduki, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, toimetada nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti mõlemas riigis.

Käesolev direktiiv ei käsitle samuti abitoiminguid, mida teeb Luksemburgi Suurhertsogiriigi autoklubi maanteesõiduki õnnetuse või rikke korral, mis seisnevad väljaspool Luksemburgi Suurhertsogiriigi territooriumi õnnetuse või

rikke läbiteinud sõiduki toimetamises, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, nende koju.

Kindlustusseltsid, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv, võivad käesolevas punktis nimetatud toimingutega tegeleda ainult juhul, kui nad on saanud tegevusloa lisa punkti A liigi 18 jaoks, piiramata nimetatud lisa punkti C kohaldamist. Sel juhul kohaldatakse kõnealuste toimingute suhtes käesolevat direktiivi.”

Artikkel 3

Esimese direktiivi artikli 3 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

“Käesolevat direktiivi ei kohaldata kindlustusseltside suhtes, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- kindlustusselts ei tegele ühegi käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva tegevusega, välja arvatud lisa punkti A liigis 18 kirjeldatud tegevus,
- see tegevus toimub eranditult kohalikul alusel ja seisneb ainult mitterahaliste hüvitiste andmises, ja
- raskustesse sattuvate inimeste abistamisega kogutud aastakasum kokku ei ületa 200 000 eüüd.”

Artikkel 4

Esimese direktiivi artiklile 4 lisatakse järgmine punkt:

“f) *Taanis*

Falcks Redningskorps A/S, København.”

Artikkel 5

Artikli 8 lõike 1 punkti a eelviimases taandes jäetakse välja sõnad “coöperatieve vereniging”.

Artikkel 6

Esimese direktiivi artikli 8 lõige 3 ja artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmise lõiguga:

“Samuti ei takista need liikmesriikidel kontrollimast lisa punkti A liigi 18 jaoks luba taotlevate või loa saanud seltside personali ja sisseseade otseseid või kaudseid varusid, kaasa arvatud sellise meditsiinipersonali kvalifikatsioon ja varustuse kvaliteet, mis on kindlustusseltsi käsutuses sellest kindlustusliigist tulenevate kohustuste täitmiseks.”

Artikkel 7

Esimese direktiivi artikli 9 esimeses lõigus ja artikli 11 lõike 1 esimeses lõigus asendatakse punkt e järgmisega:

- “e) halduse ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende katmiseks mõeldud rahalised vahendid ja juhul, kui kindlustatavad riskid on loetletud lisa punkti A liigis 18, vahendid, mis kindlustusseltsil on lubatud abi andmiseks kättesaadavad;”.

Artikkel 8

Esimese direktiivi artikkel 13 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 13

Liikmesriigid teevad loa saanud kindlustusseltside finantsseisundi järelevalve alal omavahel tihedat koostööd. Kui kõnealustel kindlustusseltsidel on luba kindlustada lisa punkti A liigis 18 loetletud riske, teevad liikmesriigid koostööd ka nende vahendite järelevalve alal, mis kindlustusseltsidel lepinguga võetud abistamiskohustuste täitmiseks olemas on, kui nende õigusnormid näevad ette selliste vahendite järelevalve.”

Artikkel 9

Esimese direktiivi artikli 16 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

“Lisa punkti A liigis 18 loetletud riskide puhul on teise tulemuse (nõuete alusel) arvutamiseks kasutatav nõuete summa kulud, mis kindlustusselts abistamisel kandnud on. Sellised kulud arvutatakse vastavalt selle liikmesriigi siseriiklikele õigusnormidele, kelle territooriumil asub kindlustusseltsi peakontor.”

Artikkel 10

Esimese direktiivi artiklis 17 asendatakse lõike 2 punkti a esimene taane järgmisega:

- “— 300 000 eüüd juhul, kui kindlustatakse kõiki või osa lisa punkti A liikidesse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16 ja 18 kuuluvatest riskidest.”

Artikkel 11

Esimese direktiivi artikkel 19 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 19

1. Iga liikmesriik nõuab igalt oma territooriumil asuva peakorteriga kindlustusseltsilt kõiki tegevusliike hõlmava aastaaruande esitamist, mis käsitleb kindlustusseltsi finantsolukorda, maksevõimet ja lisa punkti A liiki 18 liigitatud riskide kindlustamise korral muid vahendeid, mis tal kohustuste täitmiseks kättesaadavad on, juhul kui liikmesriigi õigusnormid näevad ette selliste vahendite järelevalvet.

2. Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil tegutsevad kindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruanded koos statistiliste dokumentidega, mis on vajalikud järelevalveks, ja näitaksid lisa punkti A liigis 18 loetletud riskide kindlustamise puhul vahendid, mis neil kohustuste täitmiseks kättesaadavad on, kui seadused näevad ette selliste vahendite järelevalvet. Pädevad järelevalveasutused edastavad üksteisele järelevalveks vajalikud dokumendid ja teabe.”

Artikkel 12

Esimese direktiivi artikkel 26 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 26

1. Iga kindlustusselts, kes on taotlenud või saanud tegevusloa rohkem kui ühes liikmesriigis, võib taotleda järgmisi soodustusi, mida võib anda ainult koos:

- a) artiklis 25 nimetatud solventsusmarginaali arvutamine kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta; sel juhul võetakse selle arvutamiseks arvesse üksnes kõigi ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide tegevust;
- b) vastavalt artikli 23 lõike 2 punktile e nõutav tagatis deponeeritakse ainult ühes neist liikmesriikidest;
- c) garantiifondile vastavad varad asuvad ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

2. Lõikes 1 sätestatud soodustuste kasutamise taotlus esitatakse asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Taotluses peab nimetama liikmesriigi asutuse, kes edaspidi hakkab tegema ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet. Kindlustusselts peab asutuse valikut põhjendama. Tagatis deponeeritakse selles liikmesriigis.

3. Lõikes 1 ettenähtud soodustusi võib anda ainult juhul, kui nendega nõustuvad pädevad asutused kõigis liikmesriikides, kus on esitatud taotlus. Need jõustuvad ajast, kui valitud järelevalveasutus teatab teistele järelevalveasutustele, et ta teeb ühenduses asuvate esinduste ja filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet.

Valitud järelevalveasutus saab teistest liikmesriikidest teavet, mida on vaja nende territooriumil tegutsevate esinduste ja filiaalide üldise maksuvõime järelevalveks.

4. Ühe või mitme asjaomase liikmesriigi taotluse korral tühistavad kõik asjaomased liikmesriigid üheaegselt vastavalt käesolevale artiklile antud soodustused.”

Artikkel 13

Esimese direktiivi artikli 27 teine lõik asendatakse järgmisega:

“Kui kindlustusselts vastab artikli 26 lõikes 1 ettenähtud soodustuste andmiseks vajalikele tingimustele, käsitatakse artikli 20 kohaldamisel ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide kogu tegevuse maksevõime kontrolli eest vastutavat asutust samal viisil kui selle liikmesriigi asutust, kus asub ühenduse kindlustusseltsi peakontor.”

Artikkel 14

Esimese direktiivi lisa punkti A lisatakse enne viimast lauset järgmine liik:

“18. Abi

Abi isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, kodust eemal või alalisest elukohast eemal.”

Artikkel 15

Iga liikmesriik võib oma territooriumil ette näha abi andmise vastavalt esimeses direktiivis kehtestatud korrale isikutele, kes satuvad raskustesse artiklis 1 nimetatata juhtudel. Kui liikmesriik kasutab seda võimalust, käsitab ta selle korra kohaldamisel sellist

tegevust nii, nagu oleks see loetletud esimese direktiivi lisa punkti A liigis 18, piiramata selle punkti C kohaldamist.

Eelmine lõik ei mõjuta kuidagi võimalust liigitada tegevusi, mis ilmselt kuuluvad teistesse liikidesse esimese direktiivi lisas sätestatud liigituse kohaselt.

Tegevusloa andmisest esindusele või filiaalile ei tohi keelduda ainult põhjusel, et käesolevas artiklis käsitletud tegevust liigitatakse kindlustusseltsi peakontori asukohaliikmesriigis teisiti.

Üleminekusätted

Artikkel 16

1. Liikmesriigid võivad anda kindlustusseltsidele, kes käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeval annavad nende territooriumil ainult abi, esimese direktiivi artiklites 16 ja 17 sätestatud tingimuste täitmiseks viieaastase tähtaja, mis algab teatavakstegemise kuupäevast.

2. Liikmesriigid võivad lubada kõigile lõikes 1 nimetatud kindlustusseltsidele, kes pole viieaastase tähtaja jooksul täielikult moodustanud solventsusmarginaali, selleks lisaaga kuni kaks aastat, juhul kui need kindlustusseltsid on vastavalt esimese direktiivi artiklile 20 esitanud järelevalveasutusele heakskiitmiseks meetmed, mida nad kavatsevad sel eesmärgil võtta.

3. Iga lõikes 1 nimetatud kindlustusselts, kes soovib oma tegevust laiendada esimese direktiivi artikli 8 lõike 2 või artikli 10 tähenduses, võib seda teha ainult tingimusel, et ta järgib edaspidi seda direktiivi.

4. Iga lõikes 1 nimetatud kindlustusselts, kelle vorm erineb esimese direktiivi artiklis 8 nimetatutest, võib kolme aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva jätkata oma senist tegevust õiguslikus vormis, milles ta tegutseb sel kuupäeval.

5. Käesolevat artiklit kohaldatakse *mutatis mutandis* pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist asutatud kindlustusseltside suhtes, kes võtavad üle õiguslikult eraldiseisva organi äritegevuse, mis sel kuupäeval juba toimub.

Artikkel 17

Liikmesriigid võivad anda esimese direktiivi III jaotises nimetatud esindustele ja filiaalidele, kes annavad abi ainult nende

liikmesriikide oma territooriumil, esimese direktiivi artikli 25 järgimiseks maksimaalselt viieaastase tähtaja, mis algab käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäevast, juhul kui sellised esindused või filiaalid ei laienda oma tegevust esimese direktiivi artikli 10 lõike 2 tähenduses.

Artikkel 18

Pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva ei kohaldata kaheksa aasta jooksul esimese direktiivi artikli 2 lõike 3 esimese lõigu kolmandas taandes nimetatud toimingute suhtes tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud kindlustust andva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil, kui nende toimingutega tegeleb ELPA (Kreeka auto- ja turismiklubi).

Lõppsätted

Artikkel 19

1. Liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi järgimiseks muutma oma siseriiklikke õigusnorme hiljemalt 30. juuniks 1987. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile. Nii muudetud õigusnorme kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklite 16, 17 ja 18 kohaselt hiljemalt alates 1. jaanuarist 1988.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 20

Komisjon annab nõukogule kuue aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist aru direktiivi, eriti selle artikli 15 kohaldamisel tekkivatest raskustest. Vajaduse korral esitab ta ettepanekud olukorra parandamiseks.

Artikkel 21

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. detsember 1984

Nõukogu nimel

eesistuja

A. DUKES